

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614217034
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614217034.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti D. C., nar. XX. XX. XXXX a P. C., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, deti rodičov X. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom W. - O. XX, občianky SR a F. C., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom W. - T. XXX, občana SR, o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 8P/71/2014 - 29, zo dňa 21. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že „mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 8P/82/2013-15 zo dňa 25.09.2013 vo výroku o výchove a výžive maloletej D. C., narodenej XX.XX.XXXX tak, že ju z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky X. C..

Otec F. C. j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej D. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku; výživné je splatné vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred do rúk matky.

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 12P/95/2013-19 zo dňa 07.11.2013 vo výroku o výchove a výžive maloletého P. C., narodeného XX.XX.XXXX tak, že ho zveruje do osobnej starostlivosti matky X. C..

Otec F. C. j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého P. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku; výživné je splatné vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred do rúk matky.

Súd styk otca F. C. s maloletou D. C., narodenou XX.XX.XXXX a maloletým P. C., narodeným XX.XX.XXXX n e u p r a v u j e .“

Rozhodol tak s poukazom na výsledky dokazovania s poukazom na ust. § 154 ods. 1, § 163 ods. 2, § 100 ods. 3 O. s. p., § 26, § 25 ods. 2, § 78 ods. 1 a 3, § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal prvostupňový súd za preukázané, že nastala podstatná zmena pomerov u matky, ako aj maloletých detí, ktorá odôvodňuje zmenu umiestnenia maloletých detí. Matka sa vrátila z A., kde bola zamestnaná, stratila prácu a počas doby kým pracovala v A. sa o maloleté deti staral ich otec. Matka si našla v W. (kde žije aj otec maloletých) podnájom, a vytvorila

vhodné prostredie na výchovu maloletých detí, kde od leta 2014 žijú v jej domácnosti. Od tej doby otec pomáha matke v starostlivosti o deti, ktoré pravidelne navštevuje, vyživuje, doviezol im nábytok, ktorý deti používali kým bývali v jeho domácnosti. S poukazom na zistený skutkový stav prvostupňový súd skonštatoval, že v súčasnosti nie sú splnené podmienky pre to, aby zveril maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, ako to vyplýva z § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Súd konštatoval, že rodičia žijú v jednej obci, obidvaja sú spôsobilí vychovávať maloleté deti, v domácnostiach majú vytvorené rovnaké podmienky na výchovu detí, pričom záujem maloletých detí si nevyžadoval, aby boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti aj preto, že nebolo preukázané, že by takto boli lepšie zaistené potreby detí. Súd zistil, že v súčasnosti sú vzťahy medzi rodičmi dobré, obe deti prejavili súhlas s tým, že chcú byť zverené matke. Pri rozhodovaní o zmene umiestnenia súd vychádzal z vykonaného dokazovania, vzal do úvahy názor maloletých detí a prihliadol naň s poukazom na citované ustanovenia a zveril obe deti do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil výživné. Styk otca s maloletými deťmi neupravil, lebo ho rodičia upraviť nežiadali.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec. Namietal, že matka nemá vlastné bývanie, ani zmluvu o nájme bytu, či domu. Spolu s deťmi býva u cudzej dôchodkyni, ktorú svojou prítomnosťou obťažuje, tá však nevie dosiahnuť, aby opustila jej bývanie. On ako otec detí býva v prenajatom dome od obce W., deťom u neho nič nechýbalo, staral sa o ne príkladne, a preto nesúhlasí so zverením detí do osobnej starostlivosti matke.

Matka maloletých detí podala k odvolaniu otca vyjadrenie, v ktorom uviedla, že dňa 01. 12. 2014 sa zamestnala vo firme ADECCO Slovakia, s. r. o., so sídlom P. Nivy 45, Bratislava o čom doložila do spisu kópiu pracovnej zmluvy. Býva v rodinnom dome s pani M., ktorá súhlasí, aby tam bývali, čo potvrdzuje svojím podpisom. Maloletá D. sa odmieta s otcom stretávať a maloletý P. by sa rád stretával, ale otec odmieta.

Kolíznym opatrovník sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 O. s. p., a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 od. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne, taktiež sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia. Preto sa odvolací súd obmedzuje len na skonštatovanie správnosti rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Prvostupňový súd vo veci vykonal postačujúcim spôsobom dokazovanie, z ktorého vyvodil relevantné závery pre rozhodnutie, pričom prihliadol predovšetkým na záujem maloletých detí. K námietke otca uvedenej v odvolaní, že matka nemá vlastné bývanie, ani zmluvu o nájme bytu, či domu odvolací súd udáva, že jeho námietka nie je dôvodná. Vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom bolo preukázané, že matka spolu s maloletými deťmi býva v rodinnom dome u pani M., kde má k dispozícii dve priestranné miestnosti aj s príslušenstvom. Matka má zabezpečené bývanie a námietka otca v tomto smere nie je dôvodná, a nie je ani pravdivá. Uvedenú skutočnosť, ktorú uvádza v odvolaní, že „matka nemá kde bývať a pani, u ktorej matka s deťmi býva, nevie dosiahnuť, aby opustila jej bývanie“, otec žiadnym hodnoverným dôkazom nepreukázal. Iné námietky otec v odvolacom konaní nevzniesol.

Návrh matky vzhľadom na vykonané dokazovanie aj odvolací súd považoval za dôvodný, nakoľko aj maloleté deti prejavili záujem zotrvať v osobnej starostlivosti matky, v jej domácnosti, kde sa už od leta 2014 zdržiavajú.

Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.